

Nr 380

Av herr **Börjesson** i Falköping, *angående utställande av check utan täckning.*

Användandet av checker som betalningsmedel har under de senaste åren fått en mycket stor utbredning. Anledningen härtill är främst det s.k. checklönesystemet.

Med checkväsendets utbredning har emellertid även följt en kraftig ökning av antalet brottsliga förfaranden med check, främst i form av utställande av checker för vilka täckning saknas.

Det har under senare år förekommit diskussioner om frågan om den straffrättsliga bedömningen av brott i form av utställande av check utan täckning. Vår nuvarande checklag daterar sig så långt tillbaka som till 1932. Lagen bygger på förarbeten som är en produkt av en tid då antalet checkkonton var förhållandevis ringa. Vid övertrassering kan i vissa fall inte ansvar för bedrägeri komma i fråga. Det gäller fall då trassatbanken lämnar betalning för den check eller de checker, varom fråga är. I dessa fall har inte domstolarna ansett sig kunna fälla till ansvar för förseelse mot 74 § checklagen. Man hänvisar därvid till förarbetena till checklagen från 1932. I förarbetena sägs (NJA II 1932):

Härtill kommer, att den, som har de största möjligheterna att bedöma det sätt, varpå en kontoinnehavare sköter sin checkräkning, nämligen trassatbanken, icke vid checkförbrytelser är behörig målsägande och följaktligen, om checkförbrytelserna göras till målsägande- eller angivelsebrott, saknar möjlighet att åtala brottet eller angiva det till åtal.

Genom att bankerna numera har ett vitt förgrenat system av filialkontor har de förutsättningar som förarbetena bygger på försvunnit. I förarbetena skiljer man inte mellan det kontor där checkräkningen föres, trassatkontoret, och andra kontor tillhöriga samma bank. Dessa filialkontor har inte större möjligheter än vilken annan bank som helst att kontrollera om täckning finnes.

Inte ens för trassatkontoret är det i våra dagar möjligt för kassören att vid mottagandet av varje check kontrollera huruvida täckning finnes.

Det är därför otillfredsställande att inte ansvar för bedrägeri kan komma i fråga mot den som lämnar checker utan täckning, då trassatbanken eller något av dess kontor lämnat betalning.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning av frågan om förseelse mot 74 § checklagen enligt vad i motionen anförts.

Stockholm den 27 januari 1965

Bengt Börjesson
i Falköping